

1. apr. 1844

FAKTA

Dato:

1. apr. 1844

Sidetæl:

Dagbog B, side 82-83

Dagbogens placering:

Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.

KKS14024

Trykt udgave:

Jesper Svenningsen (red.): Seks år af

et liv. Johan Thomas Lundbye –

Dagbøger om tro, skæbne, kunst og

kærlighed, København 2018, s. 210

TRANSSKRIFTION

1 April Strøtanker paa Sengen om Aftenen

Kunstnerens Dannelse er vidt forskjellig fra Videnskabsmandens, og, ihvorvel i mange Henseender høist interessant, saa kan jeg ikke negte: dog som oftest temmelig maalløs. De fleste og selv de dygtigste Kunstnere ere i stor Forlegenhed, naar de skulle udtale dem, undertiden selv over ubetydelige Ting. Jeg kan begribe, at der er meget i den ægte Kunstners Productioner, som staaer saa gaadefuldt for ham selv, at han umulig kan tale derom; thi han har [overstreget: selv] faaet det ved en høiere Indskydelse, ufattelig for ham selv; men jeg synes man kan gjøre de samme Fordringer til ham som til hvert dannet Menneske, at han i det Mindste i sit Modersmaal skal nogenlunde kunne udtrykke sig. En anden Ting, som ikke staaer i ligefrem Forbindelse hermed, som jeg ogsaa meget ofte har fundet hos vore Kunstnere, er den Lyst: at udtale sig halvt, forblømt, hvorved man skader ubødeligt, thi man kan ikke forlange, at Mennesker uden Øie, eller med uøvet Øie, skal lade sig nøie med Sligt. Man vil gjerne vises tilrette, høre Bemærkninger, og Folk af Faget maa kunne gjøre mangen fiin Bemærkning, som selv den meest øvede Kjender ikke vil være i stand til, skjøndt jeg villig indrømmer, at Kunstnere sjældent have og kunne have nogen klar og fornuftig Dom over Kunstsager; dertil ere de for meget Part i Sagen, og en vis Een- •83• sidighed er hos dem tilgivelig, ja næsten nødvendig. Lad det derfor stedse være min Stræben at klare mine egne Tanker, og lad mig ikke lyve mig større ved at indhulle dem for Andre i et Flor.

Hvor Talen er om Kunst kan Ordet: Lægfolk ikke anvendes. Læg er Modsætning til Lærd og hører alsaar hjemme i Videnskabens Sfære, ikke i Kunstens.

1 April Problemer paa Sagen om Aftener
Kunstnerens Lærrelse er vist forskjellig fra
Uden skabs mandens, og i hvorvel i mange klan-
scender haist interessant, for kan jeg ikke nægte.
Og som oftest temmelig maallost. De fleste af
selv de dygtigste Kunstnere ere i stor Færdighed,
naar de skulle indtale dem, undertiden selv over
indtægtslige Ting. Jeg kan begribe, at der er meget
i den agte Kunstners Produktioner, som staaer saa
gudsfuldt for ham selv, at han umulig kan tale
derom; thi han har ~~ikke~~ faaet det uden Noiere
Indskydelse, ufattelig for ham selv; men jeg synes
man kan gøre de samme Færdinger til ham
som til noget andet Menneske, at han i sit
Minds i sit Madersmaal skal angikende kin-
ne indtægts sig. En anden Ting, som ikke staaer
i ligefrem Forbindelse hermed, som jeg ogsaa meget
ofte har fundet hos vore Kunstnere, er den Lyst
at indtale sig halvt, forblømt, hvorved man
skaber indtægts, thi man kan ikke forlange, at
Mennesken uden Pæ, eller med noget Pæ, skal
lade sig nøie med Lyst. Man vil gjerne vises
tilrette, høre Bemærkninger, og Folk af Faget man
kunne gøre mangen fin Bemærkning, som
selv den sudest over Kjender ikke vil være
i stand til, skjønt jeg villy indrømme, at
Kunstnere sjældent have og kunne have nogen
klav og fornuftig Dom over Kunst sager; dertil
ere de for meget Pæ i Sagen, og en vis Ew-

indsigthed er hos dem tilgængelig, ja næsten modven-
sig. Lad det derfor stilles mere min Stræben at
klare mine egne Tanker, og lad mig ikke ligesom
større ved at indligte dem for Anden: et Skridt.

Hvor Taler er om Kunst kan Ordet: Løspælk
ikke anvendes. Lad en Medbestyrer til Land og
hvor også hjemme i Videnskabs Sæne,
i de Kunstere.

8 April

Et kjædeligt Gjemmel paa denne Kunstneres
Tænkning, hvor de kunde tale afgav Generalforsam-
lingen i Anledning af Thorvaldsens Begravelse.
Vi kom sammen ogsaa i Kunstforeningens Locale,
en Committee indvalgte til at gøre Medbest til
et Program, som der skulde forelægges den store
Committee i Akademiet. Kunstnerne, (hvilket fandt
man det billigt og rigtig at hente nogle Theaterper-
sonalet), valgte Medailleur Krohn, Malermester
Nesent og Balletmester Bonnaville. Ogsaa foretog
under Forhandlingerne varre foruden de to sidstnævnte
to flere, en Mr. From og Mr. Lippert samt Mr.
Dalkhof, der meget beskedent sagde: kan kalde sig
ikke Kunstner, (i hvorvel han kunde have fortjente det
Navn end mangfoldige af de Tilstedeværende.